

CRVENI CIKLUS

KONCERTNA
SEZONA
2015./2016.

Petak, 25. 9. 2015.

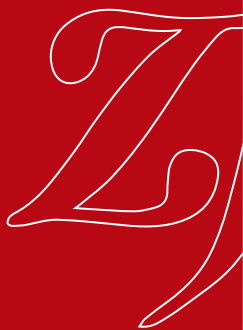

Zf

ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

*Od ove sezone kupnjom
Večernjeg programa po cijeni od
5 kn podržite svoj Orkestar!*

*Prikupljena sredstva iskoristit
će se u svrhu nabave nove
filharmonijske tube!*

KD Vatroslava Lisinskog

**KONCERTNA
SEZONA
2015./2016.**

Petak, 25. 9. 2015.

IVAN REPUŠIĆ, dirigent

ALEXANDER RUDIN, violončelo

Zf

Pozivamo Vas da prije svakog koncerta prisustvujete kratkom glazbenom uvodu u koncert pod stručnim vodstvom muzikologa.

Budite u 19.10 u predvorju Velike dvorane i upoznajte članove orkestra, izvođače i program koncerta koji slijedi.

*Vama na dar
Vaša Zagrebačka filharmonija*

Sanja Drakulić:

**Kepler-452b,
za veliki simfonijski orkestar
(praizvedba)**

* * *

Antonin Dvořák:

**Koncert za violončelo i orkestar u
h-molu, op. 104**

Allegro

Adagio ma non troppo

Finale: Allegro moderato

* * *

César Franck

Simfonija u d-molu

Lento; Allegro ma non troppo

Allegretto

Finale: Allegro non troppo

Ivan Repušić, dirigent

Ivan Repušić (1978.) studirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Igora Gjadrova i Vjekoslava Šuteja, a usavršavao se kod uglednih dirigenata poput Jorme Panule i Gianluigija Gelmettija te kao asistent kod Kazushija Ōnoa (Badisches Staatstheater Karlsruhe) i Donalda Runniclesa (Deutsche Oper Berlin). Od 1997. do 2001. bio je dirigent Oratorijskog zbora crkve sv. Marka *Cantores Sancti Marci* u Zagrebu. Od 2002. djelovao je kao dirigent, a od 2006. do 2008. kao ravnatelj Opere HNK-a Split i ostvario niz uspješnih opernih izvedbi (G. Verdi: *Don Carlos*, *Aida*, *Simon Boccanegra*, *Nabucco*; G. Puccini: *Suor Angelica*, *Gianni Schicchi*, *Manon Lescaut*, *La Bohème*; P. I. Čajkovski: *Evgenij Onjegin*; Ch. Gounod: *Faust*; G. Donizetti: *Lucia di Lammermoor*, *Ljubavni napitak*; R. Leoncavallo: *Pagliacci*...).

Od 2005. godine preuzeo je dužnost šefa-dirigenta Zadarskog komornog orkestra koju obavlja i danas. Od 2006. do 2009. bio je ravnatelj glazbenog programa Splitskoga ljeta, od 2009. do 2012. ravnatelj glazbenog programa Dubrovačkih ljetnih igara. Ravnao

je svim uglednim orkestrima i opernim ansamblima u rodnoj Hrvatskoj, kao i orkestrom Njemačke državne opere u Berlinu, Simfonijskim orkestrom berlinskog radija, Briselskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom *Giuseppe Verdi* iz Milana, Praškim simfonijskim orkestrom, orkestrom Državne opere u Hannoveru, Slovenskom filharmonijom te brojnim drugima. Nastupio je na svim važnijim hrvatskim festivalima te bio gost u brojnim europskim dvoranama i na festivalima, od kojih valja istaknuti glasoviti bečki Musikverein, Baden-Baden Festspielhaus, berlinski Konzerthaus, praški Smetana Hall, Festival Verdi Parma. Od 2010. do 2013. bio je angažiran kao prvi *kapellmeister* Državne opere u Hannoveru, gdje je uspješno dirigirao opernim izvedbama opera *Falstaff*, *Otello*, *Tannhäuser*, *Evgenij Onjegin*, *La Bohème*, *Carmen*, *Otmica iz Saraja*, *Faust* te mnogima drugima. Godine 2011. prvi je put nastupio u Njemačkoj državnoj operi u Berlinu Puccinijevom operom *La Bohème*.

U sezoni 2012./2013. postao je *kapellmeister* te ugledne kuće i do danas dirigirao nizom opera, među kojima su *Cavalleria rusticana*, *Pagliacci*, *Nabucco*, *Tosca*, *Krabuljni ples*, *Traviata*, *Macbeth*, *Čarobna frula*, *Lucia di Lammermoor*... S uspjehom kontinuirano dirigira i u drugim važnim njemačkim opernim kućama poput Hamburške državne opere (*Ljubavni napitak*, *Rigoletto*, *La bohème*), Semperoper Dresden (*Čarobna frula*, *Simon Boccanegra*), Komične opere u Berlinu (*Rigoletto*, *Traviata*), Aalto Musiktheater Essen (*Falstaff*). Dobitnik je niza najvažnijih nagrada u Hrvatskoj (Nagrada *Milka Trnina*, 2013.; Nagrada Zagrebačke filharmonije i PBZ American Expressa za najboljeg mladog glazbenika, 2001.; Dekanova nagrada, Nagrada Hrvatskog glazbenog zavoda za najboljeg diplomanta; Nagrada Slobodne Dalmacije *Judita* za najbolje ostvarenje u glazbenom programu na jubilarnom, 50. Splitskom ljetu; Nagrada *Ante Marušić* za najbolje umjetničko ostvarenje u Operi HNK-a u Splitu u sezoni 2005./2006.; Nagrada

Slobodne Dalmacije *Jure Kaštelan* za postignuće u umjetnosti 2005.; Nagrada Hrvatske radiotelevizije *Orlando* 2007. za najuspješnije ostvarenje u glazbenom dijelu programa 58. Dubrovačkih ljetnih igara; Nagrada Hrvatskog glumišta za najbolje dirigentsko ostvarenje na području opere te Nagrada Grada Zadra 2008.). Uz dirigentske obveze, Repušić je posvećen i pedagoškom radu na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu gdje radi kao izvanredni profesor. Od početka sezone 2015./2016. djeluje kao prvi gost dirigent Njemačke državne opere u Berlinu, a od početka sezone 2016./2017. Ivan Repušić preuzet će dužnost generalnog muzičkog direktora Državne opere u Hannoveru.

Alexander Rudin, *violončelo*

Alexander Rudin diplomirao je (violončelo i klavir) na Muzičkoj akademiji Gnesin u Moskvi 1983. Nastavio je sa studijem dirigiranja na Konzervatoriju u Moskvi i diplomirao 1989. Učitelji su mu bili Lev Evgrafov, Yuri Ponizovkin i Dmitrij Kitajenko.

Već tijekom studija pobjeđivao je na prestižnim međunarodnim glazbenim natjecanjima: *J. S. Bach* u Leipzigu (1976.), *Gaspar Cassado* u Firenzi (1979.), *Čajkovski* u Moskvi (1978., 1982.) što je dalo briljantan poticaj njegovoj umjetničkoj karijeri. Danas je Alexander Rudin jedan od najpopularnijih glazbenika u Rusiji i inozemstvu. Nastupa uz najpoznatije orkestre i sudjeluje na prestižnim međunarodnim festivalima.

Snimio je više od trideset CD ploča (i kao solist i uz orkestar *Musica Viva*) za vodeće ruske i inozemne izdavače, kao što su: Naxos, Olympia, Tudor, Melodia, Cello Classics, Russky Sezon, Russky Disk, RCD i drugi. Alexander Rudin Počasni je umjetnik Rusije, profesor na Moskovskom konzervatoriju, dobitnik Državne nagrade, Nagrade ruske vlade, predsjednik „Glazbene skupštine“ – dobrotvorne fondacije, kao i umjetnički ravnatelj i dirigent komornoga orkestra *Musica Viva*.

Sanja Drakulić: Kepler-452b, za veliki simfonijski orkestar

22. srpnja 2015. teleskop Kepler otkrio je planet do sada najslbličiji našoj Zemlji – Kepler 452b! Novi planet je izvan našeg zvjezdanog sustava; idealne je udaljenosti od svoje zvijezde pa je vjerojatno naseljiv; 1,5 puta je veći od Zemlje; veličina njegove orbite je slična Zemljinoj, a njegov sunčev sustav je vrlo sličan našem... Ovo fantastično otkriće nadahnulo je skladateljicu na promišljanja o novom zagonetnom svijetu. Skladba je jednostavačna, a nastala je na poticaj Zagrebačke filharmonije kojoj je i posvećena.

Sanja Drakulić

.....

Antonin Dvořák (1841.-1904.):

Koncert za violončelo i orkestar u h-molu, op. 104

„Skladao sam koncert za violončelo... ali i dan danas žalim što sam to učinio i ne namjeravam skladati još jedan. Violončelo je predivan instrument, no njegovo je mjesto u orkestru ili u komornom sastavu. Kao solistički instrument ne vrijedi mnogo.“ Ove riječi izgovorio je Dvořák pričajući s jednim od svojih studenata o Koncertu za violončelo i orkestar u A-duru, svom mladenačkom djelu. U međuvremenu se njegov stav o ovom instrumentu promijenio te je, nakon što je 1894. čuo Koncert za violončelo američkog skladatelja Victora Herberta, odlučio ponovno skladati vlastiti koncert.

Sreća je i za soliste i za publiku što se Dvořák baš tad našao u Americi te dobio inspiraciju za ovaj Koncert, bez kojega bi violončelistička literatura bila siromašnija za jedno vrhunsko ostvarenje. Unatoč tome što je djelo nastalo u Sjedinjenim Američkim Državama, ono ne

odražava duh Novog svijeta koji je fascinirao skladatelja, već prije čežnju za domovinom, zapletenu u bogate i melankolične melodije. To je najčujnije u drugom stavku, Adagio ma non troppo, gdje Dvořák citira pjesmu *Kéz duch můj sám* (*Pustite me samog*). Mnogo godina prije, skladatelj se zaljubio u Josefinu Čermákovu te je ovo bila jedna od njezinih omiljenih pjesama. Josefinina nije uzvratila skladateljeve osjećaje i on se oženio njezinom mlađom sestrom, Annom. Iako je Dvořák sa suprugom stvorio iskren odnos pun ljubavi, simpatija prema Josefini nikad nije u potpunosti nestala. Zbog toga ga je duboko potreslo kad je u zimu 1894./1895. saznao da se Josefinina teško razboljela – njezova briga za njezino stanje uobličena je u ovoj osobnoj glazbenoj posveti. Finale nastavlja s posvetom Jozefini, a kad se Dvořák vratio u Prag 1895., ona je već bila preminula. Duboka tuga inspirirala je skladatelja na stvaranje najpoznatijeg dijela koncerta – veličanstvene code, koja ne samo da na najbolji način završava djelo, već je i dostojanstveni oproštaj od velike ljubavi.

Djelo je Dvořák posvetio prijatelju, čelistu Hanušu Wihanu, koji je skladatelju nudio brojne savjete te predlagao neke preinake. Dvořák nije odustajao od svojih ideja te je, pri predaji djela izdavaču, napisao kratku poruku: „Dajem vam svoje djelo pod uvjetom da *nitko* ne mijenja ništa – moj prijatelj Wihan nije iznimka.“

Publika i kritika, kao i Dvořákovi kolege skladatelji suvremenici, iskreno su hvalili koncert i svaka je izvedba praćena s oduševljenjem. Možda najpoznatiji i najizrazitiji obožavatelj koncerta bio je Johannes Brahms. U pismu izdavaču Simrock koji je također bio i Dvořákov izdavač, pisao je: „Čelisti mogu biti zahvalni Dvořáku što im je dao tako veliko i vješto djelo.“ Ljubav prema djelu nije ga napustila ni pred smrt, kad je rekao: „Zašto pobogu nisam znao da se može skladati takav koncert za violončelo?! Da sam to znao, i ja bih bio odavno skladao jedan.“

Sasvim intimno djelo osvojilo je publiku diljem svijeta, a glazba ove ode neprežaljenoj ljubavi toliko je sugestivna da će njezina iskrenost u večerašnjoj vrhunskoj izvedbi doprijeti do svakog od nas.

César Franck (1822.-1890.): Simfonija u d-molu

Godine 1888. se prapraizvedba ambiciozne fuzije njemačkog i francuskog stila, Franckove Simfonije u d-molu, činila nemogućom misijom. Uvaženi skladatelji o njoj su se izrazili uglavnom negativno, govoreći da se radi o „nesposobnosti dogmatskih razmjera“ (Charles Gounod) te „djelu teške, neprobavljive orkestracije“ (Maurice Ravel). Zbog toga se prapraizvedba 1889. morala upriličiti na pariškom Konzervatoriju, na kojem je Franck bio profesor, a i tamo je djelo doživjelo podijeljena mišljenja: dok su Franckovi studenti oduševljeno pljeskali, ostatak publike pokazao je hladan prijem. Jedan od profesora čak je izjavio da djelo nikako ne može biti simfonija, zbog sola engleskog roga u drugom stavku, rekavši: „Tko je ikad čuo za engleski rog u simfoniji?“. Profesor se prevario – engleskom rogu melodije su prije Francka podarili Joseph Haydn i Hector Berlioz.

Franckova simfonija nastala je u kasnom razdoblju njegova stvaralaštva, samo dvije godine prije skladateljeve smrti te je njegov obol simfonijskom žanru, iako se od njega u nekim svojim karakteristikama razlikuje. Simfonija ima samo tri stavka te je ciklične strukture – pred kraj Franck ponovno donosi sve teme, postupak koji je često koristio Franz Liszt, jedan od njegovih uzora. Prvi taktovi djela ipak ne dozivaju Liszta, već Ludwiga van Beethovena te donosi varijantu početnog motiva Beethovenova posljednjeg gudačkog kvarteta (op. 135) iznad kojeg je sam Beethoven upisao *Muss es sein?* (Mora li tako biti?).

Sudbinski motiv Franck nadograđuje te ga proširuje u zaokruženu temu, prvu temu prvog stavka. Uz nju, pojavljuje se još jedna, lirska tema, koja ipak previše ne odstupa od sveprisutnog snažnog i odrješitog duha koji prožima cijeli stavak.

Kontrast nastupa u drugom stavku, Adagiu. Upečatljiv početak pizzicato gudača i harfe slijedi „zloglasni“ solo engleskog roga, a njegovu melodiju nastavlja rog. Tu temu Franck koristi kao neku vrstu refrena, između niza novih melodija, koje na kraju stavka kontrapunktski pretvara u novu, originalnu temu.

Finale simfonije na samom početku donosi dvije kontrastne melodije, a zatim „temu engleskog roga“. Glazbeni vrhunac stavka zasigurno je trenutak u kojem svi instrumenti sviraju tu temu, na kontrapunkt violina. Završetak simfonije vraća nas na sam početak – tri tona početnog motiva odzvanjaju u pobjedničkom duhu.

Želim **znati**, volim **čitati**.

**Večernji
list**

ORKESTAR

VIOLINE I.

Sidonija Lebar,
koncertna majstorica

Martin Draušnik,
koncertni majstor

Saša Borčić Reba

Saki Kodama Bedić

Ivan Finta

Ana Slavica

Korana Rucner

Kornelija Balaž

Davide Albanese

Alina Gubajdullina

Lana Adamović

Neven Manzoni

Mario Bratković

Martina Sačer Pavlin

Odetta Cavaliere

Gabrijela Balaž

VIOLINE II.

Sho Akamatsu*

Darko Franković**

Sandra Bingula Nožica

Vera Kurova

Karmen Rak Pleteršek

Josip Novosel

Krešimir Bratković

Sergii Vilchynskiy

Dragana Tomić

Tomislav Ištok

Vlatka Pecić Juranić

Paola Beziza

Branimir Vagroš

Iva Kralj

VIOLE

Lucija Brnadić*

Krešimir Ferenčina**

Aleksandar

Jakopanec

Asja Frank Perčić

Marko Otmačić

Miroslav Mrazović

Pavla Kovač

Tvrtko Pavlin

Maja Pinterić Šibl

Igor Košutić

Donat Gašljević

Lovorka Abramović

Šoljan

VIOLONČELI

Smiljan Mrčela*

Zita Varga

Oliver Đorđević

Miljenko Šajfar

Tanja Andrejić

Martina Pavlin

Tajana Bešić

Adam Chelfi

Romana Bačić

KONTRABASI

Mimi Marjanović

Gonski*

Darko Krešić**

Tihomir Novak

Borna Dejanović

Dubravko Palanović

Dubravka Rucner

Franjo Zvonar

Ivan Domović

FLAUTE

Renata Penezić*

Ana Batinica

PICCOLO

Dani Bošnjak

OBOE

Branka Bošnjak*

Vittoria Palumbo

ENGLESKI ROG

Žarko Antičić

KLARINETI

Davor Reba*

Rude Mimica

BAS-KLARINET

Ratko Vojtek

FAGOTI

Ivica Gašparović*

Vasko Lukas

KONTRAFAGOT

Aleksandar Čolić

ROGOVI

Viktor Kirčenkov*

Zdravko Haubrih

Lenart Istenič

Nikola Jarki

TRUBE

Marin Zokić*

Dario Cepić

Luko Saulović

Tomica Rukljić

TROMBONI

Antonio Janković*

Marin Rabadan

Goran Glavaš

TUBA

Krunoslav Babić

TIMPANI

Tomislav Kovačić

UDARALJKE

Leonardo Losciale

Željko Grigić

HARFA

Mirjam Lučev Debančić

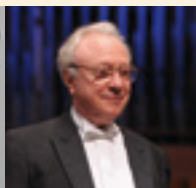
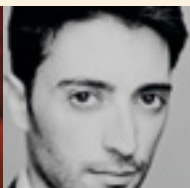
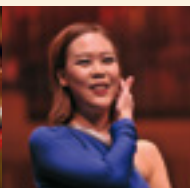
GLASOVIR

Srebrenka Poljak

* vođe dionica

** zamjenici vođa dionica

NAJAVA SLJEDEĆIH KONCERATA

listopad

Petak, 16. 10. 2015.

DMITRIJ KITAJENKO, dirigent

YEOL EUM SON, klavir

Wolfgang Amadeus Mozart: 20. koncert za klavir i orkestar u d-molu, K. 466

Gustav Mahler: 9. simfonija u D-duru

Subota, 17. 10. 2015.

DMITRIJ KITAJENKO, dirigent

YEOL EUM SON, klavir

Wolfgang Amadeus Mozart: 20. koncert za klavir i orkestar u d-molu, K. 466

Gustav Mahler: 9. simfonija u D-duru

Petak, 23. 10. 2015.

ANTONIO MÉNDEZ, dirigent

Franz Schubert: 4. simfonija u c-molu, D. 417,
Tragična

Hector Berlioz: Fantastična simfonija, op. 14

Petak, 30. 10. 2015.

*UZ 70. OBLJETNICU HRVATSKOG
DRUŠTVA GLAZBENIH UMJETNIKA*

PAVLE DEŠPALJ, dirigent

Akademski zbor **IVAN GORAN KOVAČIĆ**

Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem u d-molu, K. 626

CRNO ~ BIJELI *mini* CIKLUS

4 klavirska koncerta

Subota, 17. 10. 2015.

DMITRIJ KITAJENKO, dirigent

YEOL EUM SON, klavir

Wolfgang Amadeus Mozart: 20. koncert za klavir i orkestar u d-molu, K. 466

Gustav Mahler: 9. simfonija u D-duru

Petak, 26. 2. 2016.

DAVID DANZMAYR, dirigent

LISA SMIRNOVA, klavir

Ludwig van Beethoven: 4. koncert za klavir i orkestar u G-duru, op. 58

Johannes Brahms: 4. simfonija u e-molu, op. 98

Petak, 11. 3. 2016.

JESKO SIRVEND, dirigent

NADIA WEINTRAUB, klavir

Johannes Brahms: 2. koncert za klavir i orkestar u B-duru, op. 83

Robert Schumann: 4. simfonija u d-molu, op. 120

Petak, 29. 4. 2016.

DMITRIJ KITAJENKO, dirigent

CHRISTOPHER PARK, klavir

Wolfgang Amadeus Mozart: 27. koncert za klavir i orkestar u B-duru, K. 595

Anton Bruckner: 7. simfonija u E-duru

Grad Zagreb

MEDIJSKI PARTNERI /
MEDIA PARTNERS

VIJENAC

tportal.hr

Zagreb
moj grad

SPONZORI / SPONSORS

FINA
VRHUŠKA
RAKVA

CVIJEĆE Izabel

PEUGEOT

ULAZNICE.HR
VAŠE MJESTO U PRVOM REDU

MUSIC ARTS FOUNDATION
FONDACIJA ZA MUZIČKE UMETNOSTI

audiocinema art

IMPRESSUM

Izdavač

Zagrebačka filharmonija

Trg Stjepana Radića 4,
pp 909, 10000 Zagreb

Telefon: +385 1 6060103

zgfilar@zgf.hr

www.zgf.hr

Za izdavača

Mirko Boch, ravnatelj

Urednik

Ivan Lozić

Tekst

Inja Jugo

Korektura

Ana Marić

Grafičko oblikovanje

Innovo DDB

Tisak

Intergrafika TTŽ d.o.o.

Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

